

hvad de nu hedde, staffede ud af Verden, og faae det samlet sammen i et Lovforslag, som var let forstaaeligt og overfsueligt, og som Løggfolt meget let kunne finde sig til Nettemed.

Seg er ligeledes enig med det ærede Medlem for Hjørring Amts 1ste Valgkreds (Nyholm). Det glædede mig at høre, at han pointerede meget stærkt Statens ubetingede Forpligtelse til at tage sig af alle Sindsfyge og Idioter. Seg har nok mærket, at nogle have haft Betænkelighed ved det Udtryk Idioter, idet de frygte for, at man skal oversføre for mange af dem paa Statens Forsørgelse. Seg svarer dertil: Om man ogsaa skulde faae nogle flere derover, end der strengt taget kan siges at være Idioter; thi det bliver altid et vilkaarligt Stjøn, hvilket Standpunkt man skal staa paa, for at være en Idiot, saa maa man erindre, at her kun er Tale om sige Personer, naar de ikke ere i Stand til at ernære sig selv, og altsaa skulde have Forsørgelse et Sted. Om saa Staten skulde faae nogle flere, fordi det er vanskeligt at sætte Grændsen — ja, det gjør jeg mig ingen Samvittighed over. Det synes jeg ikke, Noget behøver at gjøre, thi det er ingen Ulykke. Forsørgelse skulde de have et Sted, og Statskassen er vor fælles Kasse allesammen. Man har jo nu en Gang faaet særlig Øyst til at lægge saa meget som muligt over paa den, og ikke mere vil følge Tschernings Principer. Han vogtede altid med stor Omhu over Statskassen, og var meget stærkt imod at lægge Noget over paa den. Men det skal Gud vide, man er kommet bort fra, og over til et andet System; nu griber man med alle fem, jeg kan gjerne sige med alle ti Fingre i Statskassen. Naar man saa desuden veed, hvilken Brug man gjør af Statens Midler i de senere Aar, hvorledes Krigsguden gaaber og sluger umaadelige Summer, og vil blive ved dermed i en umaadelig Tid, saa skal man ikke være omfsindlig med at føre nogle af de sociale Spørgsmaals Afgjørelse over paa Statskassen. Seg tager det med største Ro og skulde kun ønske, at vi fik mange lignende Lovarbejder, hvorved Udgifter oversførtes paa Statskassen, lig dette her. Det var i alt Fald langt heldigere end den Maade, hvorpaa man nu behager at anvende Statens Midler. — En Bestemmelse, der er noget tvivlsom for mig, findes under de almindelige Bestemmelser, nemlig i § 65, om den lille Afdeling, som den ærede Forslagsstiller har kaldt Tvangsarbeidsafdelingen. Naar jeg tænker mig et Amt bygge en Arbeidsanstalt, maa det hovedsagelig betragtes i al sin Almindelighed saaledes, at den

træder i Stedet for de hidtil værende Fattiggaarde. Det er Folt, som kan arbejde, som undertiden ikke ville eller af andre Grunde ikke kan hjælpe sig selv, men deres fysiske Evner naae til at kunne arbejde. Det er dem, der skal flyttes derhen, det maa være Hovedbestanddelen. Men nu vide vi godt, at der findes Individider, som skulde særlig tvinges, for at faae dem til at udrette Noget, og det vil ikke være heldigt at føre dem sammen med andre Mennesker. Seg ønsker, at en saadan Sammendragning paa en og samme Gaard af det, man kalder Tvangsarbeidsanstalt, og saa den mere almindelige Fattigggaard ligeledes maa være en Bestemmelse, som det ærede Udvalg vil have sin specielle Opmærksomhed henvendt paa. Seg ser godt, at det Heldigste vilde være at have særskilte Anstalter for hver Klasse for sig, og strengt taget ser jeg ikke nogen saa stærk Hindring derfor. Seg turde snarere sige, at der gives des værre nok af den Slags, som man kunde tænke sig hensat paa Tvangsanstalterne, saa at jeg er vis paa, man nok kunde fylde en saadan Anstalt. Men vil man sætte dem sammen paa en og samme Gaard, saa irriter jeg for, at det vil gjøre sig gjældende der; at man paa Fattigggaarden bringer sammen Folt, som ere raa i deres Maade at være paa og forvorne paa enhver Maade, med Mennesker, der have saa god en Dannelse som Noget af os og ere ligesaa omfsindlige ved ethvert Uvemsord. Seg frygter for, at dette ogsaa vil gjøre sig gjældende i en saadan Anstalt. Mod dette vil jeg, naar der skal gives Lov om denne Sag, søge saa meget som muligt i Fremtiden at værgede de Fattige. Seg behøver ikke at sige de Herrer, hvad de vide ligesaa god Bæfted med som jeg, at det er overordentligt uheldigt, at f. Ex. Børn skulde være sammen med Personer som dem, man tænker sig skulde henføres i Tvangsanstalter. Det maa derfor være os om at gjøre, naar vi skulde lovgive paa dette Omraade, at faae foretaget en saadan Adskillelse, at gamle og værdige, svage Folt samt Børn maa kunne være i een Anstalt for sig og være fri for at være sammen med dem, som man nærmere betegner som de Folt, der skulde til Tvangsanstalterne. — Da jeg ligesom den sidste ærede Taler ikke har i Sinde at indlade mig paa Enkeltheder, hvad der jo heller ikke har sin Plads ved en første Behandling, men jo kan komme ved anden Behandling, naar Endringsforslagene foreligge, har jeg ikke videre Bæftentligt at fremføre. Af de Foredrag, vi have hørt, har jeg følt mig meget tiltalt af og kan ganske